

Chauffeur Jan-Willem Verheij over vluchtelingen in de laadbak

Hij doet zijn werk met „veel plezier”, maar plaatsen als Calais, Rotterdam en Hoek van Holland mijdt vrachtwagenchauffeur Jan-Willem Verheij (51) in Dongen op dit moment graag. „Je geloof je ogen niet als er ineens mensen uit je laadbak springen. Vluchtelingen hebben er werkelijk alles voor over om in Engeland te komen.”

tekst Evert van Dijkhuizen
beeld Reining

keerpunt

TOEN

„ Al dertig jaar rijd ik op de vrachtwagen. De langste tijd daarvan werk ik bij het transportbedrijf Reining in Kolham, vlak bij Hoogezand. Het is een groot bedrijf.

We zijn met 375 medewerkers en hebben 300 trucks op de weg. We vervoeren van alles: pallets, hygiënemateriaal, karton, plastic kratten, lege flesjes. Ik heb m'n eigen truck en rijd het meest op België, op Frankrijk en af en toe op Engeland. Meestal ben ik de hele week van huis. Van maandag tot en met vrijdag. Mijn vrouw en twee kinderen vinden dat geen probleem. Ze zijn niet anders gewend, dat scheelt.

Chauffeur zijn is een mooi beroep. Ik heb veel vrijheid. Elke dag is anders en beleef ik als een avontuur. Slapen doe ik meestal op een parkeerplaats, al dan niet bij een restaurant. Ik heb zo mijn vaste adressen onderweg. Elke dag vind ik wel iets. Afhankelijk van de lading kies ik soms voor een betaalde parkeerplaats, waar 's nachts toezicht wordt gehouden. Maar liever zoek ik een vrije plek.

Er gebeuren soms rare dingen terwijl je ligt te slapen als chauffeur. Elke ochtend, als ik wakker word, maak ik een rondje om de vrachtwagen of alles nog in orde is. Op een keer ontdekte ik dat de schijnwerpers van de aanhanger eraf waren geschroefd. Ook is er weleens dieselolie uit m'n wagen gestolen en heb ik al een paar keer meegemaakt dat er een gat in het zeil was gesneden. Dat doen criminelen om te kijken of je een interessante lading aan boord hebt.

's Nachts uit de cabine gaan als je onraad hoort, is meestal niet zo verstandig. Je bent je leven als chauffeur niet zeker. Ik ben zelf gelukkig nog nooit over-

vallen, maar je komt heel wat onguere types tegen onderweg. Kassamedewerkers van een benzinstation zitten 's avonds en 's nachts niet voor niks achter het glas. Gelukkig kom ik ook een heleboel aardige mensen tegen. Laat ik dat niet vergeten te zeggen.

NU

Ik hoop dit werk nog lang te doen, maar het wordt er in de transportwereld de laatste tijd niet leuker op, zeg ik eerlijk. In de driehoek Gent-Oostende-Calais heb je als chauffeur veel last van vluchtelingen die proberen aan boord te komen. Ze willen naar Engeland en hebben er werkelijk alles voor over. Ze snijden het zeil van je truck kapot, vernielen de lading en gebruiken zelfs geweld tegen de chauffeur om hun doel te bereiken: een beter leven aan de overkant, in Engeland.

Zelf heb ik een keer vijf vluchtelingen aan boord gehad, zonder dat ik het wist. Ze waren in België in m'n vrachtwagen gekropen toen ik lag te slapen. Toen ik bij de klant in Calais aankwam, sprongen ze er ineens uit en renden de poort uit. Ze hadden alleen een paar plastic tassen bij zich. Ik geloofde m'n ogen niet. M'n klant was totaal niet verbaasd. „Dat gebeurt hier bijna elke dag”, was het enige wat hij zei.

In Calais is het op dit moment een grote puinhoop. Wat daar gebeurt, is niet normaal. Weet ik hoeveel vluchtelingen, ik geloof 3000, zorgen er voor levensgevaarlijke toestanden. Ze hangen rond, zetten tentjes op, kruipen onder de hekken door, lopen op het spoor en op de snelweg en maken de omgeving onveilig. Het is wachten op het eerste dodelijke slachtoffer.

Ik vind het onbegrijpelijk dat de Franse politie niet ingrijpt. Als je in Nederland over straat zwerft, word je direct opgepakt. In Frankrijk dus niet. Waarschijnlijk zijn de Franse autoriteiten blij dat deze mensen proberen in Engeland te komen. Weg is weg, zullen ze denken. Maar zoiets mag je natuurlijk niet hardop zeggen.

Als je naar Calais moet, kun je de deuren van je

truck maar beter op slot houden. Stilstaan en parkeren op de route tussen Gent en Calais mag niet meer, vanwege de onveiligheid. Chauffeurs moeten in één keer doorrijden naar de douane in Frankrijk. Daar gaat elke truck langs de scanner om te kijken welke lading erin zit en of er zich mensen in de wagen verstopt hebben.

STRAKS

De problemen met vluchtelingen spelen natuurlijk al veel langer, maar het is triest dat chauffeurs er nu zo de dupe van worden. En hun werkgevers, niet te vergeten. Soms wordt een lading in Engeland afgekeurd omdat deze onderweg vernield is. Er zijn transportbedrijven die zelfs weigeren op dit moment opdrachten voor Engeland uit te voeren. Hoewel ze daar financiële schade door lijden, begrijp ik het wel. Ze hebben geen zin in al dat gedoe.

We moeten echter niet vergeten dat we het over vluchtelingen hebben. Ze zijn vaak al maanden van huis. Deze mensen maken dramatische dingen mee. Laatst nog werd een zeecontainer onderschept met 53 verstekelingen erin. Dat is toch niet te geloven?

Het probleem met vluchtelingen speelt nu ook in de haven van Rotterdam en in Hoek van Holland. Ik weet de oplossing een-twee-drie niet, maar het zou beter zijn als er iets geregeld wordt voor deze mensen. Dat ze bijvoorbeeld worden opgevangen in een asielzoekerscentrum. Maar het probleem moet eigenlijk in Italië al worden aangepakt. Daar komen vluchtelingen Europa binnen. Voordat ze in Calais aankomen, zijn ze al verschillende landen doorgereisd. Wat er trouwens in Engeland met hen gebeurt, als ze daar aankomen, is ook een goeie vraag. Ze kunnen daar niet op straat blijven zwerven en zullen onderdak moeten krijgen.

De Franse autoriteiten zeggen nu wel dat ze gaan optreden in Calais, maar we moeten afwachten wat daar werkelijk van terecht komt. Eerst zien, dan geloven.

**„Je kunt de deuren
van je truck maar
beter op slot houden”**

”